

Pomysły na zabawy z dziećmi na podstawie książek z serii *Ulica Czereśniowa* Susanne Rotraut Berner

Najprostsze zabawy

- Zabawa w spostrzegawczość

Wyszukiwanie poszczególnych postaci, zwierząt lub przedmiotów. Można też wyszukiwać ciągi przedmiotów w podanej kolejności, np. „Pokaż mi igłę, nietoperza, samolot”.

- Nauka przez opowiadanie

Dziecko wybiera postać z książki i śledzi jej losy razem z dorosłym. Może zbudować małą opowieść (początek, rozwinięcie, koniec), potem dokonać jej streszczenia albo retrospekcji: „Jaką przygodę miał Franek ze swoim czerwonym rowerem?”.

- Zabawy logopedyczne

Wymowa, artykulacja: np. szukanie wszystkich rzeczy na określoną głoskę (np. „SZ”).

Motoryka ust: np. zasysanie słomką małych papierowych krążków i odkładanie ich np. na konkretne zwierzęta z książki.

- Rozwój słownictwa

Rozwój słownictwa przez rozmowę i pytania otwarte. Docenianie wypowiedzi dziecka, formułowanie hipotez i zachęcanie dzieci pytaniami do ich rozwijania.

- Gramatyka

Kształcenie w zakresie terminów gramatycznych – czasy, budowa zdania, przypadki, przyimki, rodzaje, zaimki. Może to być szczególnie przydatne w nauce języka obcego.

Widzę to, czego ty nie widzisz

Zabawa dla 2–5 dzieci.

Wszystkie dzieci siadają wokół książki otwartej na wybranej rozkładówce. Jedno z dzieci ogląda ją dokładnie i wybiera sobie w myślach przedmiot lub postać. Bez nazywania ani wskazywania rozpoczyna zabawę słowami „widzę to, czego wy nie widzicie, i to jest zielone” (może w ten sposób określić jakąkolwiek cechę: duże, grube, okrągłe, „ma długi ogon” itp). Pozostałe dzieci zaczynają zgadywać. Gracz, który wybrał przedmiot, nie może na niego patrzeć, by nie zdradzić go w ten sposób pozostałym. Kiedy przedmiot zostaje odnaleziony, kolejny gracz wybiera swój i gra zaczyna się od początku!

Wskazówka: Dzieci mogą zadawać pytania pomocnicze : Czy to się nadaje do jedzenia?
Czy można się tym bawić?

Gra w chowanego

Potrzebne:

6 różnokolorowych klocków

Kostka do gry z polami w kolorach odpowiadających klockom

Dorosły bierze klocki i stawia je na wybranej rozkładówce, ukrywając pod nimi 6 bohaterów lub przedmiotów. Dziecko rzuca kostką, odkrywa element ukryty pod klockiem we wskazanym przez kostkę kolorze i opowiada o nim. Potem klocek odkładany jest na miejsce, a dziecko znów rzuca kostką. Jego zadaniem jest zapamiętać, co znajduje się pod każdym z klocków. Wprowadzenie elementu zapamiętywania i suspensu sprawia, że dziecko jest bardziej skoncentrowane i uczy się o wiele więcej niż przy zwykłym oglądaniu książki.

Zabawa magnesowa

Potrzebne:

Magnes

Metalowe spinacze

Skserowane (lub zeskanowane i wydrukowane) i wycięte postacie z książki

Bohaterów książki można „ożywić”, przymocowując ich sylwetki do metalowego spinacza i poruszając nimi za pomocą magnesu umieszczonego pod stroną książki. W ten sposób dzieci mogą wpływać na przebieg historii bohaterów. Może temu towarzyszyć prosta narracja zachęcająca dziecko: „Gdzie powinien polecieć mały chrząszcz? Do kosza? To powiedz mu: Mały chrząszczu - leć do kosza!”.

Uwiecznianie historii „pod dyktando” malucha

Dziecko dyktuje historię dorosłemu, który ją spisuje. Taki sposób pracy pozwala dziecku bezpośrednio przeżywać przekształcanie wypowiedzianych słów w słowo pisane. Dorosły powinien często przerywać pisanie, czytać dziecku na głos akapit i pytać „Tak ma zostać? O to Ci chodziło?”. Ten rytuał pomaga dziecku sprawdzać formułowaną przez siebie historię, lepiej rozumieć jej sens, zmieniać ją i poprawiać. Dziecko zaczyna w ten sposób rozumieć przekształcanie opowiadania ustnego w pisanie i wreszcie czytanie.

Opowieści dziecka można potem nadać formę książeczki z ilustracjami dziecka, zatytułować ją i umieścić imię dumnego autora na stronie tytułowej.

Dobrym pomysłem może być też nagrywanie opowieści dziecka i odsłuchiwanie jej razem z nim.